

MĚSTO OSEČNÁ

Ministerstvo životního prostředí
Odbor výkonu státní správy V
Tř. 1.Máje 26
460 01 Liberec

V Osečné dne 20.12.2007

Naše č.j. : 925/2007

Čj.: 542/1059/G16/07/511

Nesouhlas se stanovením CHLÚ Kotel a neúčastí města Osečná ve správním řízení k předmětné věci

Oznamujeme Vám, že město Osečná se považuje za účastníka správního řízení čj.: 542/1059/G16/07/511 vedeného Vaším úřadem ve věci stanovení CHLÚ Kotel. Jako účastník řízení zároveň podáváme následující vyjádření k předmětu řízení:

Se stanovením CHLÚ Kotel zásadně nesouhlasíme a navrhuje, aby bylo řízení č.j. 542/1059/G16/07/511 bez dalšího zastaveno.

Odůvodnění:

Nyní platné znění zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně nerostného bohatství, v platném znění (dále jen „horní zákon“) § 17 odst. 3, věta první, omezuje okruh účastníků řízení o stanovení CHLÚ pouze na navrhovatele. Uvedené ustanovení však považuje město Osečná za flagrantně protiústavní a trvá proto na své účasti v předmětném řízení.

Nemožnost účasti obce v řízení o stanovení CHLÚ se dotýká hned dvou jejích ústavních práv: práva na samosprávu chráněného ustanoveními čl. 8, 100 a 101 Ústavy a vlastnického práva chráněné čl. 11 Základní listiny práv a svobod, jež je součástí ústavního pořádku České republiky. Druhé z uvedených práv se v daném případě odvozuje od skutečnosti, že město je vlastníkem nemovitostí, jež se v navrženém CHLÚ nalézají a na nichž by bylo v důsledku jeho vyhlášené znemožněno zřizování staveb nesouvisejících s dobýváním výhradního ložiska (a to včetně jejich změn a přístaveb).

Chráněné ložiskové území je zvláštním typem stavební uzávěry. Podstata obou těchto prostředků je totožná. Účelem rozhodnutí o stavební uzávěře je vymezit území, ve kterém se zakazuje nebo omezuje stavební činnost, zejména pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace.

Protiústavnost zákonného vyloučení vlastníků dotčených nemovitostí z účastenství v řízení o stavební uzávěře potvrdil i Ústavní soud ve svém nálezu I. ÚS 42/97 ze dne 1. 9. 1998.¹ Argumentaci Ústavního soudu lze *mutatis mutandis* použít i na případ omezení účasti v řízení o stanovení CHLÚ. Vzhledem ke zcela totožnému charakteru obou právních nástrojů je nutné, aby i okruh dotčených osob a jejich procesních práv byl upraven totožně a především ústavně konformně. Město Osečná považuje za vhodné upozornit, že pokud jí bude účast v předmětném řízení upřena, je připraveno svůj zájem bránit pořadem práva.

Se stanovením CHLÚ pak město Osečná zásadně nesouhlasí, a to z následujících důvodů:

- a) Stanovení CHLÚ by výrazným a přímým způsobem omezilo urbanistický a stavební rozvoj města. Nepřímo by pak ovlivnilo i její rozvoj demografický, hospodářský a sociální. Nejedná se přitom pouze o omezování jednotlivých stavebníků, ale územního rozvoje obce jako celku, včetně možnosti vymezit v územním plánu nové rozvojové plochy, vytvářet podmínky pro nové investory, zvyšování počtu obyvatel a zkvalitňování podmínek bydlení a služeb pro ty stávající etc.
- b) Město nesouhlasí z ekologických důvodů s těžbou uranu na svém území a odmítá přijmout jakýkoliv akt orgánu veřejné správy, který by mohl v budoucnu takovou těžbu umožnit. Město si je vědomo, že ze stanovení CHLÚ nutně nevyplývá, že k těžbě dojde. Na druhou stranu si je vědomo toho, že bez stanovení CHLÚ je jakákoliv budoucí těžba nemožná. Nadto stanovení CHLÚ pro vyhrazené ložisko, jehož budoucí těžba by byla vyloučena, by bylo věcně i právně nesmyslné.
- c) Město je povinno podle § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění (dále jen „obecní zřízení“) povinnou pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Vzhledem k tomu, že podle dosavadních zjištění většina obyvatel města stanovení CHLÚ odmítá a na jejich práva a zájmy by mělo jeho stanovení téměř výhradně negativní vliv, považuje město Osečná za nezbytné ve správních řízeních tento záměr odmítnout.
- d) Město je podle ustanovení § 38 odst. 1 zákona obecního zřízení povinno pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. Stanovení CHLÚ by vedlo k vážnému omezení vlastnických práv k nemovitostem ve vlastnictví města, a to bez náhrady. Částečná či dokonce absolutní nemožnost zřizovat na pozemcích ve vlastnictví města stavby a provádět změny staveb stávajících by prokazatelně vedlo ke snížení jejich hodnoty a tím bezprostředně a s okamžitým účinkem město ekonomicky poškodilo.

Toto stanovisko bylo v souladu s ustanovením § 84 odst. 4 zákona o obcích projednáno a schváleno **Usnesením č. 12/2007 – 20 zastupitelstva města Osečná dne 18.12.2007.**

Žádáme tímto o písemné vyjádření k výše uvedeným skutečnostem.

Za město Osečná Jiří Hauzer, starosta

---

¹ Cit.z nálezu Ústavního soudu I. ÚS 42/97: „Ústavní soud po zhodnocení výše uvedených skutečností však musel konstatovat, že pokud jde o ústavní práva stěžovatelů je oprávněně namítáno porušení práva na projednání zásahu soudem do práv chráněných ústavním pořádkem ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Dle tohoto ustanovení ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny základních práv a svobod. To si uvědomil, byť dodatečně, i zákonodárce a napravil uvedenou situaci způsobem dále uvedeným. Proto napadené rozhodnutí Městského úřadu ve Slaném Ústavní soud zrušil, i když jeho vydání nebylo v rozporu s tehdy platným ustanovením zákona (§ 82 odst. 3 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb.).“

Pokud jde o návrh na zrušení § 34 odst. 1 v původním znění, konstatoval Ústavní soud, že novela stavebního zákona č. 83/1998 Sb. upustila od předchozí úpravy a v novém § 34 odst. 2 výslovně uvedla, že účastníky územního řízení, mezi jinými též o stavební uzávěře, je nejen navrhovatel, ale i osoby, jejichž vlastnictví a jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich mohou být rozhodnutím přímo dotčena. Z toho důvodu Ústavní soud též řízení vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 10/97 v této věci zastavil.“